

Hindrup Andersen i øvrigt under forhandlingerne ikke gjorde noget for at forenkle unødigt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan jo i hvert fald konstatere, at det i hovedtrækkene er den aftale, som vi var enige om, der er kommet frem her. Det, der har været vanskeligt, er jo at fortælle, hvad det er for en aftale, fordi den ikke foreligger på skrift, men kun i nogle forhandlingsudspil i starten; men jeg kan konstatere, at vi er enige om, hvad hovedtrækkene i den er, og jeg kan også konstatere, at et af hullerne er ammoniaktabet fra staldene.

Med hensyn til, hvor kompliceret det er, vil jeg gerne sige, at det da er mit indtryk, at mange forskere netop på vandmiljøplanen også havde nogle gode bud på, hvordan det kan gøres enkelt og effektivt. Og sagen er vel, at ministeren også må erkende, at vi også var indstillet på den såkaldte anden model, der også var simple i opkrævningen af pengene, hvis den viste sig at være mere effektiv og bedre. Så jeg vil også gerne have en bekræftelse fra ministeren af, at vi også var åbne for at finde en afbureaukratisering af det. Og jeg vil også gerne have ministerens udsagn om, at hvis man har sådan en samlet afgift på kvælstof, så kan man, når den virker, begynde at lette på hele det bureaukrati, der ligger i marken.

Det andet er så, at ministeren siger, at der også skal gøres noget ved ammoniaktabet. Der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre: Hvad er regeringens udspil? Det er jo halvdelen af forureningen, der foreløbig er sluppet løs – og dertil kommer efter min opfattelse, at den ordning, man har lavet for den ene halvdel ude i marken, ikke virker. Hvordan vil regeringen spille ud for at løse problemet med den halvdel af forureningen, der kommer fra ammoniaktabet, som ødelægger vores lyng, som betyder, at skoven er overgødnet, og som betyder, at havene får alt for meget kvælstof? Hvad er regeringens udspil til at løse det problem?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Den opgave, regeringen havde sat sig selv, var, at vandmiljøplanens mål skulle opfyldes, og jeg skal ikke skjule over for hr. Hindrup Andersen, at jeg er glad for, at vi er nået frem til en aftale, der hviler på et bredt grundlag.

Jeg tror også af hensyn til erhvervet og erhvervets forståelse og dets medarbejdere, at det er godt, at det er på et bredt grundlag. Var

det ikke lykkedes at finde noget, der bandt os til 100 pct. opfyldelse af vandmiljøplanen – som jeg ved hr. Hindrup Andersen ikke bryder sig om – så ville vi naturligvis have lavet en aftale, hvis det var muligt, mellem SF, Enhedslisten og regeringen.

Som jeg sagde til indledning: Man er nødt til at være ydmyg. Vi gik efter den brede løsning i forhold til vandmiljøplanen. Havde vi ikke fået den, så tror jeg godt, vi kunne have fundet en aftale med hr. Hindrup Andersen; men den var kompliceret, den var indviklet, og et af problemerne var, at hr. Hindrup Andersen slet ikke vedkender sig vandmiljøplanens målsætninger.

Med hensyn til ammoniaktabet er vi jo nødt til at diskutere det forligspartierne indbyrdes; det er ikke umiddelbart omfattet af aftalen. Men jeg vender meget gerne tilbage og lytter altid til hr. Hindrup Andersen med hensyn til gode ideer og inspiration.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg kan bekræfte, at også Det Konservative Folkeparti er optaget af det element i planen. Men jeg vil da gerne høre fra ministeren, om det virkelig forholder sig sådan, at man havde en mur- og nagelfast aftale, man kunne ty til, hvis ikke Venstre og De Konservative og regeringen var blevet enige.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nu er det aldrig klogt at tale om, hvad der er sket i et – om jeg så må sige – forhandlingsforløb, som jo af gode grunde er fortroligt, og hvor mennesker skal have mulighed for at udveksle deres ideer osv. Men de sidste ord, jeg ville komme i tanker om, hvis jeg skulle karakterisere den proces, var ordene mur- og nagelfast.

Formanden:

Ja, der er jo altså nogle regler, som vi er nødt til at følge. Så hvis der ikke er andre tillægsspørgsmål, må vi gå videre til det næste spørgsmål med hr. Niels Jørgen Langkilde som hovedspørger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 27

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er den vismandsrapport, som vi drøftede for lidt siden, jeg godt vil tilbage til. Jeg vil godt